

Rezolucja Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie realizacji odnowionej strategii lizbońskiej

(2007/C 97/13)

W konkluzjach prezydencji z 23-24 marca 2006 r. (punkt 12) Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła inicjatywę podjętą przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, mającą na celu zwiększenie odpowiedzialności za realizację strategii lizbońskiej na szczeblu wspólnotowym. Rada zachęciła Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny do kontynuowania jego działań oraz poprosiła o przygotowanie do początku 2008 r. sprawozdania podsumowującego przemawiającego za kontynuowaniem partnerstwa na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. EKES w niniejszej rezolucji zawarł swoje stanowisko w sprawie odnowionej strategii lizbońskiej i odsyła także do swych prac na tenże temat

Realizacji odnowionej strategii lizbońskiej

W trakcie posiedzenia Prezydium w dniu 14 lutego 2007 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny postanowił przedłożyć rezolucję na szczycie wiosennym. Na sesji plenarnej w dniach 15-16 lutego 2007 r. (posiedzenie z dnia 15 lutego) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął 125 głosami — 10 osób wstrzymało się od głosu — niniejszą rezolucję:

1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) z zadowoleniem przyjmuje dalsze działania Komisji Europejskiej w sprawie krajowych programów reform (KPR) przedstawionych przez państwa członkowskie. Jednakże EKES obawia się, że wznowienie strategii lizbońskiej podjęte w 2005 r. nadal nie zapewniło powszechnej wiedzy o strategii i powszechnego poparcia dla niej. Komitet podkreśla, iż kluczowe znaczenie ma odpowiedzialność polityczna państw członkowskich za postanowienia przyjęte wspólnie w Radzie. Oprócz wspomnianych wyżej obowiązków państw członkowskich potrzebne jest sprawne partnerstwo oraz nowe sojusze z partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim. Należy zapewnić skuteczne zarządzanie wielopoziomowe, w tym konsultacje z zainteresowanymi podmiotami, przy czym konsultacje te muszą podlegać ścisłemu monitorowaniu ze strony Komisji Europejskiej.

1.1 EKES jest zdania, iż obecna metoda oceny powinna zostać uzupełniona bardziej przejrzystym wzorcem wyników osiągniętych przez państwa członkowskie w zakresie realizacji strategii lizbońskiej. W tym celu zalecenia dostosowane do potrzeb poszczególnych państw członkowskich powinny prowadzić do ukierunkowanej dyskusji oraz ewentualnego przeglądu wewnątrz Rady, tak aby określić kluczowe obszary przyszłych działań.

1.2 EKES jest zdania, że przy ustalaniu i realizacji krajowych programów reform należy na szczeblu krajowym w porę przeprowadzić konsultacje ze zorganizowanym społeczeństwem obywatelskim, tak by w duchu prawdziwej współpracy i zaangażowania wszystkie zainteresowane strony wzięły odpowiedzialność za ten proces. Krajowe rady społeczno-gospodarcze oraz

podobne organy powinny mieć do odegrania ważną rolę w państwach, w których istnieją.

1.3 EKES w pełni popiera większy stopień ukierunkowania odnowionej strategii. Latem bieżącego roku EKES przedstawi cztery sprawozdania w następujących sprawach: zwiększanie inwestycji w wiedzę i innowacje; potencjał gospodarczy — szczególnie odnośnie do potencjału MŚP; możliwości zatrudnienia grup priorytetowych; europejska polityka energetyczna. Będzie to podstawa sprawozdania podsumowującego na rok 2008 dla Rady Europejskiej. Sprawozdania te zostaną sporządzone w ścisłej współpracy z krajowymi radami społeczno-gospodarczymi oraz podobnymi organami reprezentującymi społeczeństwo obywatelskie.

1.4 EKES podkreśla, że pełna realizacja odnowionej strategii lizbońskiej oznacza prowadzenie skoordynowanej polityki makroekonomicznej, aktywnie promującej wzrost i zatrudnienie. Obecne pozytywne perspektywy ekonomiczne nie powinny osłabić ambicji Rady w zakresie realizacji strategii. Współzależność między krajowymi systemami gospodarczymi oznacza, iż należy wdrożyć reformy strukturalne z perspektywę europejskiej. Zatem krajowe programy reform należy włączyć w ramy paneuropejskiej polityki makroekonomicznej, do której wkład powinny wnieść wszystkie zainteresowane strony. Należy stale brać pod uwagę kontekst światowy.

1.5 EKES podkreśla, że należy równolegle zapewnić ciągłość przemian w przemyśle, jakość pracy oraz jakość życia. Celem powinna być symbioza pomiędzy konkurencyjnością, spójnością społeczną oraz rozwojem zrównoważonym. Pracując na rzecz osiągnięcia tego celu, Europa oraz państwa członkowskie muszą objaśnić przesłanie odnowionej strategii lizbońskiej w taki sposób, aby cele te były jasno zrozumiałe na poziomie obywateli. Wymaga to skutecznej komunikacji, której jak dotąd brakowało.

2. EKES jest zdania, że cała strategia jest dynamicznym procesem, wymagającym ciągłego dostrajania w ramach państw członkowskich, Rady, jak również Komisji Europejskiej. W tym celu należy zająć się następującymi zagadnieniami.

2.1 *Na szczeblu krajowym i regionalnym:*

— w budżetach krajowych należy w jaśniejszy sposób określić zagadnienia związane z priorytetami w zakresie strategii lizbońskiej, wraz z towarzyszącymi im zasobami;

— należy dokładnie przeanalizować całość systemów oświaty i szkoleń, a ich programy nauczania w dziedzinie kształcenia ogólnego i szkolenia naukowo-technicznego powinny być na jak najwyższym poziomie, by umożliwić dostosowanie ludzi do zmian otoczenia oraz wspierać udział obywateli, a także promować miejsca pracy o wyższej jakości oraz przedsiębiorczość i innowacje;

— należy zająć się kwestią zmian demograficznych oraz ich wpływu na finanse, rynek pracy i opiekę zdrowotną;

- innowacyjna reforma rynku pracy powinna kierować się promującymi konkurencyjność przepisami w zakresie elastyczności i bezpieczeństwa (*flexicurity*), a jednocześnie zapewniać odpowiedni poziom zabezpieczenia społecznego;
- należy spełnić cele barcelońskie dotyczące inwestycji w badania i rozwój;
- państwa członkowskie muszą efektywnie korzystać z wymiany najlepszych wzorców, co wpłynie również korzystnie na większą zbieżność celów w Europie.

2.2 Na szczeblu unijnym:

- Rada i Komisja powinny ustalić harmonogramy i terminy dla uzgodnionych priorytetów;
- potrzebna jest wspólna polityka energetyczna;
- ogromne znaczenie ma zajęcie się problemem zmian klimatycznych;
- fundusze europejskie (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny oraz VII program

ramowy badań) oraz inne instrumenty finansowe UE, takie jak program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji, powinny być ukierunkowane na priorytety strategii lizbońskiej.

2.3 Każdy szczebel wymaga:

- dokładniejszej i bardziej konkretnej współpracy z partnerami społecznymi oraz innymi zainteresowanymi podmiotami w ramach formułowania kierunków polityki i dalszych prac związanych ze strategią lizbońską;
- programu na rzecz lepszego stanowienia prawa oraz poprawnie funkcjonującego rynku wewnętrznego, umożliwiającego realizację celów dotyczących rozwoju społeczno-gospodarczego w kontekście zmian światowych.

3. EKES wzywa Radę Europejską, aby poparła naszkicowane wyżej podejście i aktywniej angażowała zorganizowane społeczeństwo obywatelskie w realizację odnowionej strategii lizbońskiej.

Bruksela, 15 lutego 2007 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS
